

AI_BY_BRINA_SHAPIR
A

שגרה של חסדים בעקבות פרשת חיי שרה

להצליח בחיים

ארגז כלים יהודי למימוש
פוטנציאל אישי
בעקבות פרשת השבוע

OLAMI MENTORSHIP


אחים לנפש
יחד מחברים עולמות

חזקים ביחד!

הלימוד המשותף מוקדש לזכרם של הנופלים והנרצחים

לזכותם של חיילנו הגיבורים

לשובם בשלום של השבויים והנעדרים

לרפואת הפצועים

ולישועת עם ישראל

ללימוד תורה יש כח סגולי להגן ולשמור. כולנו תפילה שנזכה

לשלום וביטחון בקרוב!

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין
ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל,
העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו
מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים
הגדול עד לבוא הערבה ביבשה באויר
ובים. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים
לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את
חילינו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.
ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם בכתר
ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הכתוב:
כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
עם איביכם להושיע אתכם: ונאמר אמן:

מסע של הצלחה מתחיל בתוכנו, פנימה.

במשך מאות שנים קוראים יהודים בכל העולם את
'פרשת השבוע' מתוך חמשת-חומשי תורת
ישראל.

בסדרה הנוכחית נתמקד בכל שבוע בנושא אחר
מתוך פרשת השבוע. נושא ממנו נוכל לאסוף
תובנות ולקחים שיאפשרו לנו להצליח בחיים,
להשיג מטרות ולעמוד ביעדים.

בהצלחה!

בואו נדבר על זה...

'קבורה' נקראת 'חסד-של-אמת'. מדוע? מה מיוחד
בעשיית חסד זו שזיכה אותה בתוספת המדגישה כי
היא 'של אמת'?

האם יש דרך להפוך מעשים שגרתיים למקפצה
אישית?

מהי מידת ה'חסד'? האם חסדים הם דווקא מעשים
שנעשים 'נטו' לטובת המקבל?



לקבורה יש משמעות

משהו מאוד דרמטי קורה השבוע בפרשה, בלי שכמעט שמים לב. אירוע מקומי שגורם לשינוי משמעותי, מרגע ההתרחשות ועד ימינו אנו. אברהם קובר את שרה.

עשרים דורות כבר חלפו מאז אלוקים נפח רוח חיים באדם הראשון. עשרים דורות של אנשים שבאו והלכו, חיו ומתו. עד עכשיו לא שמענו על אף אחד שנקבר. ידענו במעומעם זה קורה, כבר בפרשת בראשית נאמר לאדם הראשון: כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב (בראשית, ג, יט). אך עד לפרשת חיי שרה לא למדנו על אף אחד שנקבר.

במפתיע, החל מפרשת חיי שרה, כמעט כל תיאור על מוות של אחד מהדמויות בתורה מלווה בפירוט אודות קבורתו. מה שבמשך עשרים דורות היה לא רלוונטי כלל הפך להיות חלק מהמידע החשוב שמוצמד כמעט לכל מוות ופטירה בחמשת חומשי התורה.

חסד שכזה

רִדְף צִדְקָה וְחֶסֶד יִמָּצָא חַיִּים צִדְקָה וְכָבוֹד
רִדְף צִדְקָה, זֶה אֲבָרָהֶם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה' לַעֲשׂוֹת צִדְקָה.
וְחֶסֶד, שֶׁגָּמַל חֶסֶד לְשָׂרָה (מדרש רבה, נ"ח, ט).

נקודה למחשבה

לו היו מבקשים מאיתנו לתת דוגמה למפעלי החסד העצומים של אברהם אבינו, סביר להניח שהיינו מזכירים מיד את הכנסת האורחים המפורסמת שלו. הכנסת האורחים היתה המצאה מיוחדת שלו, נוהל שרק איש אוהב חסד כאברהם יכול היה לקיים באופן בו הוא עשה זאת.

כולנו מכירים את המדרשים על ארבעת הפתחים, על האוכל, על השתיה ועל הלוויה לה זכה כל אורח. אין ספק כי בעינינו, חסדו של אברהם בולט במיוחד במצוות הכנסת האורחים אותה ייסד והנחיל לבניו ולזרעו. אך זו לא הדוגמה אותה מציין המדרש בפרשתנו.

מדוע הקבורה מאפיינת את מידת החסד של אברהם?



מי המציא את הגלגל?

בְּמַבְחָר קְבָרֵינוּ קֵבֵר אֶת מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת
קְבֵרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמָּךְ מִקְבֵּר מֵתֶךָ (בראשית,
כג, ו).

סימני דרך

אפילו בתוך הדיון שמקיים אברהם עם בני חת
מתברר כי קבורת מתים לא היתה רעיון חדש.
היו להם קברים, הם הכירו את הנוהל. אדם
מת, קוברים את גופתו. מדוע העובדה
שאברהם קבר את שרה נחשבת לעובדה
מיוחדת כל כך? מה מיוחד בקבורת שרה
שהפך למאפיין-חסד ייחודי, כזה שעולה על
הכנסת-האורחים של אברהם? מה היה
בקבורה ההיא שגרם לשינוי הנפלא בתיאור
מאורעות התורה?



בשבילו או בשבילי?

כאשר אדם מת אין לחברה הרבה ברירה. צריך לסלק את הגופה מעל פני האדמה. גופה שלא נקברת מסריחה, נרקבת וגורמת לזיהום סביבתי. מעשה הקבורה הוא מעשה מתבקש של חברה שאינה רוצה בהתגוללות של גופות ברחובותיה.

במשך עשרים דורות בני האדם סילקו את הגופות. הם קברו את הגופות כחלק מאורח החיים התקין של החיים, ללא קשר לאדם המת.

ואז הגיע אברהם.

לתת...

אברהם חידש אורח-חיים חדש. דרך חדשה להתנהל בחיי היומיום. וכך מלמד אברהם: גם את הפעולות היומיומיות שנעשות באופן קבוע, אפשר לנתב לטובת מישהו אחר. גם את המעשים שצריך לעשות בלי-קשר לאף אדם אחר, אפשר להפוך למעשה של חסד ונתינה. את הקבורה צריך לעשות, אין ברירה. אבל אפשר לעשות את אותו המעשה מתוך מקום של כבוד לנפטר ולצלם האלוקים שלו. אפשר להפוך את המעשה האגואיסטי של פינוי הזירה מפסולת, למעשה של חסד-של-אמת, נתינה אינסופית מהמקום הכי נקי בלב.

מרגע זה ההתייחסות לקבורה השתנתה לחלוטין. מפעולה טכנית שצריך לעשות כאשר אדם מת, הקבורה הפכה למשהו שמייחס כבוד לנפטר. מפעולה אנוכית של אדם שלא רוצה שיהיה משהו לא נעים בסביבתו, הפכה קבורת המת למעשה אלטרואיסטי, נתינה ללא רצון לקבל משהו בחזרה, חסד, במובן הכי טהור ומרומם שלו.

החל מתיאור קבורת שרה הפכה הקבורה לחלק בלתי נפרד מתיאור הדמות אותה מבקשת התורה להעביר לנו. אין כאן פעולה שגרתית אלא משימה של כבוד ותפארת לאדם שהסתלק מעל פני האדמה.

מחשבות של הצלחה

כיצד אנו יכולים להפוך את הפעולות שאנו
עושים באופן שגרתי, למעשים שיגרמו לנו
להיות טובים יותר?



הודעה רכה!